

Liegende evolutionaire kunst: Nebraska-mens

David Cloud, 15-2-2011, Update 20-4-2011: uitbreiding

<http://wayoflife.org/>

Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Men zegt wel eens “een afbeelding is duizend woorden waard”, en ik twijfel er niet aan dat meer mensen door plaatjes dan door woorden beïnvloed werden om in evolutie te geloven. Van bij haar aanvang werd darwiniaanse evolutie gepopulariseerd door kunstige afbeeldingen - liegende kunst.

NEBRASKA-MENS

Nebraska-mens

In 1922, kondigde Henry Osborn, president van het American Natural History Museum in New York City, de ontdekking aan van een nieuwe ontbrekende schakel (missing link) tussen aap en mens, gebaseerd op ontdekte “fossielen” in de Amerikaanse staat Nebraska.

Deze was gebaseerd op een tand die vijf jaar eerder werd ontdekt door veeboer Harold Cook in Nebraska. Zij die megingen in de conclusie dat er een nieuwe aapmens was ontdekt, waren William Gregory (museumconservator) en Milo Hellman, die beschouwd werden als twee van ‘s werelds belangrijkste autoriteiten op het gebied van primatentanden. Zij concludeerden: “Over het geheel denken we dat hij de meeste gelijkenissen vertoont met de *Pithecanthropus* en veeleer met mens dan met aap” (*Museum novitates*, no. 27).

Osborn noemde de missing link *Hesperopithecus haroldcookii* (*Hesperopithecus* betekent “aap van de westerse wereld”).

In een artikel voor *The Forum*, mei 1925, zei Osborn: “Wat zullen we doen met de Nebraska-tand? ... Zeker zullen we dit stukje Waarheid niet verbannen omdat het niet rijmt met onze vooringeno-

men noties en omdat het op dit ogenblik **een uiterst klein maar onweerlegbaar bewijs vormt dat de mensaap overstapte van Azië naar Noord-Amerika**".

Het populaire en invloedrijke *Illustrated London News* van 24 juni 1922, publiceerde een tweepagina zwart/wit-tekening van de "Nebraska-mens" gebaseerd op samenwerking met evolutionist Grafton Elliot Smith, die met Osborn meeging in het geloof dat de tand van een aapmens was. Smith, een anatoom, was de belangrijkste specialist op het vlak van evolutie van het brein in die dagen, maar hij was erg goedgelovig. Hij was eerder ook al gevallen over de Piltdown hoax. De tekst van het artikel bij de Nebraska-mens was van Smith, die stelde: "Mr. Forestier [de artiest] heeft een opmerkelijke schets gemaakt om een idee uit te drukken van de mogelijkheden die gesuggereerd werden door deze ontdekking. ... indien, zoals de eigenaardigheden van de tand aangeven, *Hesperopithecus* een primitieve voorloper was van *Pithecanthropus*, zou hij een schepsel kunnen geweest zijn zoals Mr. Forestier heeft getekend". Dit was zonder twijfel voorzichtig uitgedrukt, maar om zelfs maar te pretenderen dat één enkele afgesleten tand mogelijk een missing link zou kunnen zijn, is belachelijk. De tekening beeldt meneer en mevrouw Nebraska-mens af. Zij zijn voorover gebogen en naakte mensen in een lichaam met een aapachtig gelaat. De ruwe holbewoner houdt een knuppel vast terwijl zijn "vrouw" een klein dier vasthoudt. Zij kijkt naar haar "man" met een erg dwaze expressie op haar onaantrekkelijk apengezicht. [Zie afbeelding hierboven].

Alhoewel zowel Osborn en enkele van Smith's collega's van het British Museum de tekening beschreven als inaccuraat en "van geen wetenschappelijke waarde", werden hun opinies niet in de openbaarheid uitgebazuind, en er werd geen openlijke spijtbetuiging gegeven. Liegende kunst van de evolutieleer heeft veel meer mensen beïnvloed, om in haar mythes te geloven, dan wetenschappelijke rapporten. Forestier's imaginaire kunstwerken, te beginnen met de Piltdown-mens, verschenen in de *Illustrated London News* en andere publicaties in de eerste drie decennia van de 20ste eeuw en ze beïnvloedden ontelbare mensen.

Osborn gebruikte de Nebraska-mens in zijn anti-fundamentalistische krantenartikels en radio-uitzendingen om het geloof in het Genesisverslag naar beneden te halen (Phillip Johnson, *Darwin on Trial*, p. 5).

In zijn 1925 boek *The Earth Speaks to Bryan*, dreef Osborn de spot met de fundamentalistische leider William Jennings Bryan, en zei:

"... de Aarde sprak tot Bryan vanuit zijn eigen staat Nebraska, in de boodschap van een kleine tand, de heraut van onze kennis van antroïde apen in Amerika. De *Hesperopithecus*-tand is als de 'stille, kleine stem'; zijn klank is in geen geval gemakkelijk te horen. ... deze kleine tand spreekt boekdelen van waarheid, waarheid die consistent is met alles wat we voordien wisten" (p. 40).

Datzelfde jaar, op het Scopes Trial¹, werden zowel de Nebraska- als de Piltdown-mens gebruikt als bewijs om de evolutietheorie te ondersteunen. Volgens de *New York Times*, 26 juni 1925, was Henry Osborn een van de "elf wetenschappers" die aangevoerd werden als getuigen ter verdediging van de evolutionist John Scopes (alhoewel ze eigenlijk niet verschenen in de rechtszaak). Osborn haatte Bryan reeds, de bijzondere aanklager in het proces. In 1922 had Osborn met een kwinkslag gezegd dat de Nebraska-mens beter *Bryopithecus* genoemd werd "naar de voortreffelijkste primaat die de staat Nebraska tot dusver had voortgebracht" ("The Scopes Monkey Trial", <http://www.bradburyac.mistral.co.uk/tenness1.html>). De Nebraska- en Piltdown-mens werden vermeld op het Scopes Trial in de beëdigde verklaring van "expert getuige" Fay-Cooper Cole en Horatio Newman (professoren aan de Universiteit van Chicago), en rechter Raulston stond toe dat hun rapporten opgenomen werden in het gerechtelijke verslag.

Francis Hitching merkt op:

¹ Het *Scopes Trial* - formeel gekend als *The State of Tennessee versus Scopes*, en informeel gekend als het *Scopes Monkey Trial* - was een Amerikaanse rechtszaak, in 1925, waarbij een middelbare-school-biologieleraar John Scopes beschuldigd werd van overtreding van de 'Butler Act' van de staat die het onwettig maakte evolutie te onderwijzen. Scopes werd wel schuldig bevonden, maar het verdict werd 'overturned' door een formeel foutje en hij werd nooit meer voor de rechtbank gebracht. (Wiki).

“De rechtszaak die een keerpunt werd in de onderwijsgeschiedenis in de VS, en die niet noemenswaardig bestreden werd in de volgende halve eeuw, werd naar zijn verdicht geleid door een varkens-tand ...” (*The Neck of the Giraffe*, p. 182).

Osborn's vijandigheid jegens creationisten werd verder uitgedrukt in zijn 1926-boek *Evolution and Religion in Education: Polemics of the Fundamentalist Controversy of 1922 to 1926* (New York: Charles Scribner's Sons).

In zijn 1927-boek *The Evolution of Man*, bleef Smith voorwenden dat de tand de Nebraska-mens vertegenwoordigde, alhoewel hij nu wat twijfel uitdrukte. Hij zei: “Ik denk dat de balans van waarschijnlijkheid in het voordeel ligt van de zienswijze dat de tand, gevonden in de plioceenbeddingen van Nebraska, mogelijk kan behoord hebben tot een primitief lid van de menselijke familie”.

Verder onderzoek op het terrein in Nebraska bracht aan het licht dat de tand in feite van een uitgestorven varken was, met de naam *Prosthennops*. Aan het eind van 1927 publiceerde Osborne's collega William King Gregory, die Osborn was gevolgd in het identificeren van de tand als zijnde aapachtig, een kort artikel in *Science* met de titel: “Hesperopithecus blijktbaar geen aap noch mens”. Op 20 februari 1928 had de *New York Times* de krantenkop: “Nebraska apentand bewezen van wild varken”. De volgende dag bracht de *Times* van Londen: “*Hesperopithecus* onttroond”.

In de vroege jaren (19)70 werd het “uitgestorven” varken *Prosthennops* levend en wel gevonden in Paraguay (Taylor, p. 229).

Evolutionisten die de Nebraska-mens episode als onbeduidend willen verklaren en die creationisten bekritisieren dat zij er een belangrijk punt van willen maken, wijzen erop dat de Nebraska-mens nooit wijd aanvaard werd en binnen enkele jaren afgewezen werd door de evolutionaire gemeenschap. Dit is waar. Het tweedelige *Human Origins*, gepubliceerd in 1924, stelde: “de tanden zijn niet goed bewaard, zodat de deugdelijkheid van Osborn's determinatie nog niet algemeen geaccepteerd werd”. Wat deze apologeten echter niet benadrukken is het feit dat het hoofd van het American Museum of Natural History, een van de meest doorluchtige wetenschappelijke instituten, samen met zijn hooggeleerde collega's, er wel spoedig bij waren om een geheel nieuwe soort te benoemen op grond van slechts een versleten tand. Zij maakten de nieuwe “missing link” bekend aan de wereld, en zij en andere wetenschappers gebruikten dit “bewijs” in een rechtszaak in een van de beroemdste processen in de geschiedenis om de Bijbel en bijbelgelovigen naar beneden te halen. Er had een openlijke verontschuldiging moeten komen, gedrukt op een volle pagina in de belangrijkste publicaties van het land, en bekend gemaakt op de radio, maar een openbare verontschuldiging kwam er niet. In plaats van manieren te vinden om creationisten te bekritisieren met zulke nonsens, zouden evolutionisten vandaag nederig moeten zijn en zouden ze zich moeten excuseren voor de schade die aangericht werd aan de Bijbel door dit fiasco dat door hun voorvaders werd aangedaan.

Osborn haatte zo hevig de Schepper-God van de Bijbel en ook de fundamentalistische William Jennings Bryan, en hij was zo ijverig om een missing link te vinden in Bryan's eigen staat, dat hij slechts zag wat hij wenste te zien.

Een ander motief in zijn haast om een missing link te proclameren zou Osborn's evolutionaire racisme kunnen geweest zijn. In 1926 schreef Osborn:

“De negroïde stam is zelfs nog ouder van de Kaukasische en Mongoolse, zoals kan bewezen worden door het onderzoek van niet enkel het brein, het haar, de lichamelijke kenmerken, zoals de tanden, de genitaliën, de zintuigorganen, maar ook van de instincten, de intelligentie. De standaard intelligentie van de gemiddelde neger is gelijk aan die van een elf jaar oude jeugdige van de soort homo sapiens” (“The Evolution of Human Races,” *Natural History*, Jan.-Feb. 1926).

Osborn was prominent in de eugenetica² beweging die zich toewijdde aan “een nieuw en verbeterd menselijk ras”. Osborn was de voorzitter van het Second International Congress of Eugenics in 1921. Hij prees het werk van de racisten Jon Mjølén en Hermann Lundborg voor het geven van “een nieuwe waardering van de geestelijke, morele en fysische waarde van het Noorse ras” aan de mens

² De eugenetica is het wetenschappelijk onderzoek naar het verbeteren van een ras, waarbij men gewoonlijk het menseras op het oog heeft. Het woord stamt uit het Grieks εὖ + γίγνομαι en betekent “goed geboren”. (Wiki).

(Edwin Black, *War Against the Weak: Eugenics and America's Campaign to Create a Master Race*, p. 244).

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)